

[Mette Madsen]

taelser bl. a. fra politiet og fra den daglige leder af det kriminalpræventive råd, cand. jur. Lars Rand Jensen.

Hermed være ikke sagt, at de ansvarlige i samfundet i disse år bare har ladet stå til. Der er fra mange sider og på mange måder sat ind for at dæmme op for denne uhyggelige stigning. Sidst har finansudvalget behandlet et forslag om flere penge til det kriminalpræventive råd, det kommer med som et ændringsforslag til finanslovsforslaget, og justitsministeren har i spørgetiden den 28. november 1979 i et svar til mig lovet at få højesterets vurdering af de straffe, der gives ved underret og landsret for grov vold. Også i skoler og fritidsklubber prøver man at sætte ind med præventive foranstaltninger. Men vi mener i venstre, at det er vigtigt at få en samlet oversigt over de bestræbelser, der gøres, for derefter at kunne vurdere, hvor der bør sættes kraftigere ind.

Venstre håber, at denne debat dels vil blive af stor nytte i det videre arbejde, dels vil fortælle befolkningen, at der fra regeringens og folketingets side ses med den største alvor på den stigende vold i samfundet, og at vi herindefra vil gøre os de størst mulige anstrengelser for at skabe et samfund, hvor alle kan leve og færdes i tryghed.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med fru Mette Madsen i, at det er rigtigt og nødvendigt, at folketinget drøfter den situation, vi har på det pågældende område, og jeg er derfor tilfreds med, at forespørgslen er rejst.

Så vil jeg i øvrigt starte med at sige, at efter aftale med socialministeren og undervisningsministeren er det min opgave samlet at redegøre for regeringens syn på det problem, der her er rejst.

Man kunne ud fra en helt traditionel opfattelse rette en forespørgsel om vold alene til justitsministeren. Men jeg er enig med forespørgerne i, at voldsproblemet i samfundet er så sammensat, at mere langsigtede løsninger med henblik på en begrænsning af volden ikke alene skal findes hos justitsmyndighederne, men også hos andre myndigheder, som må inddrages i problemløsningen, og jeg er enig i, at socialministeren og undervisningsministeren må have en væsentlig rolle i denne sammenhæng.

Inden jeg går over til at omtale, hvad der er gjort, og hvad der skal gøres i fremtiden, vil jeg gerne nævne nogle faktiske oplysninger om voldskriminaliteten.

Efter rigspolitichefens årsberetninger har antallet af anmeldte overtrædelser af straffelovens centrale voldsbestemmelser udviklet sig sådan: I 1960 ca. 2.300 tilfælde, i 1970 ca. 2.600, i 1977 ca. 4.000 og i 1978 ca. 4.400. Det vil sige, at der inden for de sidste 20 år er sket næsten en fordobling af antallet af anmeldte voldstilfælde. Men også inden for de seneste år har vi desværre måttet konstatere en markant stigning: fra 1975 til 1978 har den været på knap 30 pct.

Den geografiske fordeling af anmeldelsestallene afviger imidlertid betydeligt fra dette middeltal, og jeg skal til illustration nævne, at for Københavns vedkommende er der sket en stigning på knap 8 pct., for hovedstadsområdet i øvrigt en stigning på knap 20 pct., og en stigning på 36 pct. for resten af landet.

Det er nok også vigtigt at erindre sig, at gerningsmændene koncentrerer sig i de yngre aldersklasser. Jeg kan f. eks. nævne, at i 1977 udgjorde gruppen af 15-24-årige mere end 70 pct. af de for overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 dømt.

Vi har derimod desværre ikke et egentlig talmæssigt grundlag for at udtale os om aldersfordelingen for voldsofferne. I den offentlige debat hører man tit udtalelser om, at ofrene tilhører de lidt ældre aldersklasser. Om denne side af voldskriminaliteten har politidirektøren tidligere udtalt, at vold i hovedsagen udøves i eller i forbindelse med værtshuse og efter indtagelse af spiritus. Dette faktiske forhold kan efter politidirektørens mening føre til den generelle antagelse, at en meget stor del af voldsofferne aldersmæssigt ikke væsentligt adskiller sig fra gerningsmændenes aldersfordeling. Jeg kan for mit vedkommende tilslutte mig denne vurdering, men jeg må indrømme, at vi ikke har et egentligt statistisk materiale, der kan dokumentere vurderingens holdbarhed. Jeg vil i øvrigt senere vende tilbage til politidirektørens udtalelse om specielle voldsmiljøer og om spiritus som medvirkende årsag til voldsudøvelsen.

Et andet emne, som tit bliver trukket frem i den offentlige debat, er, at volden bliver mere og mere grov. Heller ikke dette udsagn kan vi talmæssigt belyse tilstrækkeligt. Poli-